

Gerzsenyi Sándor

Világosság

Új versek

Kiadja a „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány – Máté 18:14
(Sunshine Publishing House)

Kiadja a „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány
– Máté 18:14 –
(Sunshine Publishing House)

Szigetszentmiklós, 1994.

Minden jog fenntartva,
beleértve a részletekben vagy egészében történő
utánnyomás jogát is.

© „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány
(Sunshine Publishing House)

ISBN 963 04 4033 4

ISSN 1218 036X

Felelős kiadó: Dr. Almási Mihály
Borítóterv és tipográfia: Boltos Péter
Nyomda: Texgraf

ELŐSZÓ

Gerzsenyi Sándort nem kell bemutatni a baptista olvasóközönségnek. Ismert lehet a neve a kisebb evangéliumi közösségek előtt is, hiszen hosszú ideig volt sajtótitkára a kétes emlékű Szabadegyházak Tanácsának. Két időszakban a Békehírnök felelős szerkesztőjeként népszerűsítette e lapot mint újságíró; lelkipásztorként bizonyára akkor emelkedett hivatása zenitjére, amikor Pécssett fölavathatták új impozáns templomukat, mely azóta is az ország egyik legmodernebb gyülekezeti háza.

Költészetével 1956 óta ismerkedhetünk a Békehírnök hasábjain. Verseinek első gyűjteménye 1980-ban jelent meg, amikor a Baptista Egyház közrebocsátotta a Bolog–Gerzsenyi szerzőpáros „Első kéve” című közös kötetét. Azóta – természetesen – egyre gazdagodik az életmű, mind többen és egyre gyakrabban szorgalmazták a folytatást.

Gerzsenyi Sándor – feleségével együtt – kezdetől fogva nagy érdeklődést tanúsított a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány iránt. Régóta keresik a módját, hogy – a fizikai távolság ellenére – miként nyújthatnának ők is segítséget a gyermekmentő missziónak. Egy kiadós telefonbeszélgetés alkalmával merült föl először egy újabb gyűjteményes kötet esetleges kiadásának a gondolata. A szerző följajlotta, hogy amennyiben az Alapítvány vállalja a könyv megjelentetésével járó anyagi áldozatot és kockáza-

tot, ő a forgalmazás teljes bevételét átengedi az Alapítvány javára. Ennek a testvéri kooperációnak a gyümölcseként veheti most kézbe az Olvasó a „Vallomás”-t.

Valóban vallomás ez a kötet! Noha úgy ismerjük Gerzsenyi Sándort, hogy alapjában véve inkább befelé forduló, magányt kedvelő ember, aki érzelmileg is visszafogott és fegyelmezett, ezekben a versekben mégis önfeledt és kitárulkozó. Nem rejti el vívódó, örök harcban élő „belső emberét”, meri vállalni a lelepleződést. Kiderül, hogy a lelkipásztor sem „szuper-ember”, hanem ugyanúgy a földnek porából gyúrt hitharcos, mint bárki más. Látjuk őt a mélyben és a magasban, mintha csak egy nagy-nagy körhintán ülne. A csüggedések völgyében együttérzésünk kíséri, fönt a hegyen együtt ujjongunk vele; úgy véljük, mintha velünk történnének ezek az események, mintha bennünk mennének végbe ezek a dolgok, és milyen jó, hogy valaki mindezt ki is tudja mondani. – De hisz épp ez a költői hivatás lényege!

*

Annak idején, 1980-ban, mint sajtótitkár, én kezdeményeztem az „Első kéve” kiadását. Örömmel gondoztam a kötetet, készítettem a borítótervet, írtam az előszót... Együtt örültünk annak, hogy a kötet „percek alatt” elfogyott. Úgy terveztük, hogy majd következik a második és a harmadik „kéve”. Közbejött azonban amerikai szolgálatunk (1982–1986). A „kévék” elmaradtak. Amikor ez év februárjában beszélgettem barátommal – többek között a tervezett verseskötetről is –, elmondta, hogy nem talál kiadót, amelyik vállalná a költségek megelöle-

gezését. Fölvettem, mi lenne, ha Alapítványunk vállalná a kiadást. Mind a Szerző, mind a Kuratórium támogatta a gondolatot. Így készülhetett el alig több mint egy hónap alatt ez a kötet.

Örülök, hogy Gerzsenyi Sándor verseinek „második kévéjét”, a „Vallomás”-t éppúgy gondolhatom, mint az elsőt. Az olvasónak, a verselőknek sok örömet és áldást kívánok:

Dr. Almási Mihály

lelkipásztor,

a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány
kuratóriumának elnöke